

Arrest

nr. 198 294 van 22 januari 2018
in de zaak RvV x / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 1 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaring op 6 juli 2016 België is binnengekomen, diende op 19 juli 2016 een asielaanvraag in.

1.2. Op 31 juli 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 31 juli 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 19/07/2016
Overdracht CGVS: 01/08/2016*

U werd op 26 juni 2017 gehoord door het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die de Somalische taal machtig is, van 09.08 uur tot 12.58. Uw advocaat, meester Goyvaerts, was vanaf 09.44 uur tot 12.31 uur aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Mogadishu en te behoren tot de Abgalclan. U begon sap te verkopen in 2000 in de Karaan-wijk, de wijk waar u eveneens woonde. Sinds enkele jaren kwamen overheidsmedewerkers zich regelmatig ontspannen achter uw winkel. Ze waren vaste klanten bij u. U kauwde soms Qat met hen.

Al-Shabaab sprak u aan op 15 maart 2016 toen u uw winkel afsloot. Ze wilden dat u explosieven installeerde bij uw werkplaats en in het politiebureau. U stemde in en vroeg tien dagen de tijd om zich voor te bereiden. U zou de explosieven moeten installeren op 25 maart 2016. Deze zouden dan op afstand worden bediend. Enkele dagen voor 25 maart 2016 kwam Al-Shabaab langs bij u thuis om na te gaan of alles nog volgens plan zou verlopen. U vroeg enkele dagen extra uitstel. Er werd overeengekomen dat u de explosieven zou plaatsen op 5 april 2016. Vanaf 5 april 2016 verbleef u ondergedoken in verschillende huizen van vrienden in de wijken Hamerweyne en Madina. U kreeg ondertussen telefonische bedreigingen van Al-Shabaab. U werd zelf beschoten op 25 april 2016 toen u op weg was om uw familie te bezoeken. Uw broer werd vermoord op 30 april 2016, doordat Al-Shabaab dacht dat het om u ging. Uw familie verkocht hun woning op 10 juni 2016 voor 16 000 dollar. U verliet Mogadishu op 4 juli 2016. U reisde met het vliegtuig naar België. U kwam aan op 6 juli 2016.

U vroeg asiel aan op 19 juli 2016. U legde geen documenten neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw “vrees voor vervolging” in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient te worden opgemerkt dat diverse tegenstrijdige en weinig verenigbare verklaringen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas fundamenteel ondermijnen.

Uit uw verklaringen blijkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan de kernelementen van uw asielrelaas, namelijk aan uw verklaring dat u door Al-Shabaab zou worden vervolgd omdat u niet inging op de vraag om een aanslag te plegen.

Ten eerste, dient te worden vastgesteld dat er cruciale tegenstrijdigheden zijn tussen de verklaringen die u aflegde op Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ; vragenlijst CGVS, dd 27 juli 2016) en de verklaringen die u aflegde tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS; gehoorverslag). Nochtans werd u aan het begin van het gehoor de kans gegeven om mogelijke fout geregistreerde informatie recht te zetten. Er werd u gevraagd of er elementen waren die u niet had kunnen vertellen of dat er fouten werden geregistreerd. U verklaarde hierover dat de naam van uw broer verkeerd geregistreerd werd.(gehoorverslag, p3)

U verklaarde op DVZ dat u op het moment dat u een eerste keer werd aangesproken door Al-Shabaab, in maart 2016, niet inging op hun voorstel om een aanslag te plegen. U werd midden maart een tweede keer aangesproken door hen. Dit keer zeiden ze u dat ze u zouden vermoorden. U zei dat u dit niet kon omdat u een gezin had. Op 24 maart 2016 werd u opgebeld door Al-Shabaab. Ze vertelden u dat u vermoord zou worden omdat u niet had gedaan wat er werd gevraagd. U dook onder. Af en toe keerde u nog terug naar huis. U werd beschoten na de moord op uw broer toen u uw gezin ging bezoeken in mei 2016. U bleef ongedeerd. U verklaarde dat u een vijftal keren werd opgebeld met bedreigingen AS.(zie DVZ, vragenlijst CGVS)

Verskillende elementen van deze verklaringen op DVZ komen niet overeen met de verklaringen die u aflegde tijdens uw gehoor op het CGVS.

Ten eerste, verklaarde u op het CGVS dat u meteen instemde met voorstel van Al-Shabaab (gehoorverslag, p9) én dat Al-Shabaab u al bedreigde met de dood toen u voor het eerst door hen werd aangesproken.(gehoorverslag, p8)

U verklaarde hier verder over, dat men moet toestemmen, anders wordt men vermoord.(gehoorverslag, p9) U herhaalde dit even later door te verklaren dat het hun regel is om mensen te vermoorden die weigeren. (gehoorverslag, p13) U vertelde dat u de tweede keer meer tijd vroeg. Dit komt niet overeen met de verklaringen die u aflegde op het DVZ waar u stelde dat u eerst niet inging op hun voorstel en dat ze u pas bedreigden met de dood toen u een tweede keer werd aangesproken.

Ten tweede, komen de chronologie van de feiten tussen uw verklaringen op DVZ en CGVS niet overeen. Zo verklaarde u tijdens het gehoor op het CGVS dat u voor het eerst werd aangesproken door Al-Shabaab op 15 maart 2016 (gehoorverslag, p8) en een tweede keer op 25 maart 2016. Al-Shabaab begon u telefonisch te bedreigen vanaf 5 april 2016, toen u onderdook in Mogadishu. Al-Shabaab zou u wel 100 tot 150 keren hebben opgebeld, gedurende 24 uur per dag. Op DVZ had u echter verklaard dat u ergens in maart voor het eerst werd aangesproken door Al-Shabaab, medio maart voor een tweede keer en dat u werd opgebeld door Al-Shabaab op 24 april 2016. U zou daarbij vijf keer zijn opgebeld.

Ten derde, is het opvallend dat u op DVZ verklaarde ongedeerd te zijn nadat u beschoten werd door Al-Shabaab, aangezien u op het CGVS verklaarde dat u werd geraakt op uw arm en been en dat uw tanden gebroken werden en u littekens heeft nadat u viel van een muur toen u de schoten probeerde te ontwijken.(gehoorverslag, p7)

Tenslotte, verklaarde u op het CGVS dat u slechts eenmaal terugkeerde,(gehoorverslag, p16) terwijl u op DVZ verklaarde dat u meerdere keren ("af en toe") naar huis terugkeerde. Toen de dossierbehandelaar dit opmerkte tijdens het gehoor op het CGVS, verklaarde u hierover dat er hier een fout werd gemaakt. Nochtans verwees u enkel naar de naam van uw broer toen u het over fout geregistreerde informatie bij DVZ had aan het begin van het gehoor op het CGVS.(gehoorverslag, p3) Het feit dat u de kans niet greep om al bovengenoemde tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij DVZ en op het CGVS recht te zetten, maakt het ongeloofwaardig dat u effectief vervolgd zou worden door Al-Shabaab. Van iemand die gevlucht is uit vrees voor vervolgingen van Al-Shabaab, kan men immers verwachten dat hij hierover consistente verklaringen aflegt en dat deze verklaringen hetzelfde blijven op verschillende momenten tijdens de verschillende gehoren binnen de asielprocedure.

Binnen de verklaringen die u aflegde op het CGVS werden eveneens ernstige tegenstrijdigheden en inconsistenties opgemerkt. Bovendien kunnen ernstige vragen gesteld worden bij het door u geschetste risicovolle gedrag na de beweerde geuite bedreigingen door Al Shabaab.

Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat uw handelingen niet te rijmen vallen met de risico's die verbonden zijn aan de bedreigingen die u ontvangen zo hebben van Al-Shabaab. U werd tweemaal aangesproken (15 en 23 maart 2016) door Al-Shabaab om een aanslag te plegen. U probeerde de tijd tot de aanslag, die u zou moeten plegen op 25 maart, te rekken tot 5 april 2016 door meer tijd te vragen. U verklaarde hierover dat u bij uw vrouw en kinderen zou blijven.(gehoorverslag, p15) Deze tijd gebruikte u verder om geld te recupereren bij uw handelspartners en afscheid te nemen van uw familie.(gehoorverslag, p11) Het geld had u nodig omdat u wist dat u uw winkel zou moeten sluiten. U had echter ook eerder kunnen vluchten zonder het risico te nemen dat Al-Shabaab u weer zou bedreigen of uiteindelijk de bedreigingen door zou voeren. Toen u ondergedoken zat, regelde immers uw familie de financiële zaken zodat u verder zou kunnen reizen.(gehoorverslag, p12) Waarom ze dit niet zouden kunnen doen meteen na de eerste bedreigingen van Al-Shabaab, blijft onduidelijk. Ook uw familie zou u al aangeraden hebben vanaf de eerste keer dat Al-Shabaab u had aangesproken om weg te gaan.(gehoorverslag, p12) U kende meerdere mensen die vermoord werden op "deze manier" en wist te vertellen dat alle handelaars problemen krijgen met Al-Shabaab. Een vriend van u werd vermoord op 30 maart 2016, toen hij geweigerd had om een aanslag te plegen. U verklaarde dat hij had geweigerd. U vertelde hem toen hij zijn situatie aan u uitlegde voordat hij werd vermoord door Al-Shabaab, dat het instemmen met hun voorstel, zoals u had gedaan, minder gevaarlijk zou zijn. U vertelde uw vriend ook dat men het beste weggaat nadat men heeft ingestemd.(gehoorverslag, p13) Waarom u uw eigen advies niet meteen volgde door eerder onder te duiken, maakt uw vrees omwille het voorstel en de bijhorende bedreigingen van Al-Shabaab verder ongeloofwaardig. Toch besloot u pas op 5 april 2016 onder te duiken op andere plaatsen in Mogadishu. Men zou kunnen verwachten, als u daadwerkelijk onder doodsbedreigingen werd gedwongen een aanslag te plegen, dat u eerder zou zijn ondergedoken. U wist namelijk tot wat Al-Shabaab in staat was door de moord op uw vriend.

Daarenboven, besloot u, nadat u uiteindelijk ondergedoken was, terug te keren naar uw familie op 25 april 2016. U wou uw kinderen en vrouw zien.(gehoorverslag, p15)

U keerde terug naar uw familie na het verstrijken van de termijn die Al-Shabaab u had gegeven om de aanslag te plegen. Bijgevolg, liep u het risico om vermoord te worden, aangezien u bij het niet volgen van hun vraag vermoord zou worden.(zie hierboven) U was zich bewust van het risico.(gehoorverslag, p17) U wist ook dat iemand die een bevel van Al-Shabaab niet uitvoert, niet langer in Mogadishu kan blijven.(gehoorverslag, p13) Toch besloot u om uw familie te bezoeken en zo de kans te vergroten dat Al-Shabaab u zou betrappen en zou weten dat u nog in Mogadishu was. U verklaarde dat u toch het risico nam omdat uw zoon ziek was.(gehoorverslag, p17) U verklaarde echter over deze ziekte dat uw zoon al ziek is sinds negen maanden na zijn geboorte in 2010. Wanneer u werd gevraagd of het niet beter was om uw familie naar u te laten komen, antwoordde u dat uw familie zou achtervolgd worden als ze u hadden bezocht op uw schuilplaats. Tijdens de periode dat u zich verschuilde voor Al-Shabaab, bleef u voor de rest constant binnen.(gehoorverslag, p15) Pas nadat u beschoten werd onderweg naar uw familie, besepte u dat u niet terug kon om uw familie kon bezoeken. Het is echter opvallend dat u pas nadat u effectief beschoten wordt tot dit besef kwam, hoewel u voor dit incident al ernstige doodsb bedreigingen had gekregen. Ook hier kunnen vragen gesteld worden bij uw beweerde risicovolle gedrag (door terug te keren naar uw familie ondanks ernstige bedreigingen door Al Shabaab).

Ten tweede, legde u geen coherente verklaringen af met betrekking tot de voorbereidingsdagen die u vroeg aan Al-Shabaab (en die u uiteindelijk ook kreeg). U verklaarde in eerste instantie dat u de eerste keer dat Al-Shabaab u aansprak, tien dagen tijd vroeg om geld bij uw zakenpartners te recupereren.(gehoorverslag, p9) Toen ze enkele dagen voor de tien dagen zouden verstrijken nagingen of alles nog volgens plan zou verlopen, vroeg u extra tijd. Bovendien legde u hier verwarrende verklaringen over af. Het ene moment verklaarde u dat Al-Shabaab u geen extra tijd gaf, om dan enkele seconden later te verklaren dat u uiteindelijk tijd kreeg tot 5 april.(gehoorverslag, p10) Wanneer de dossierbehandelaar u vroeg waarom Al-Shabaab u de tijd zou geven om geld te recupereren als ze u zelf veel geld beloofden, ontweek u de vraag en verklaarde dat u aan Al-Shabaab zei dat u tijd nodig had om afscheid te nemen van uw familie.(gehoorverslag, p11) Later verklaarde u dan toch weer dat u Al-Shabaab vertelde dat u geld moest recupereren.(gehoorverslag, p11) U lijkt uw antwoorden aan te passen naargelang de vragen die u gesteld worden wat hoegenaamd niet overtuigend overkomt.

U was eveneens niet coherent over het moment dat Al-Shabaab u begon te bellen. Eerst verklaarde u dat u werd gebeld nadat uw broer vermoord werd , dus op 30 april.(gehoorverslag, p7) Daarna verklaarde u dat u al werd gebeld vanaf het moment dat u beschoten werd, op 25 april 2016 en dat ze u nog niet hadden gebeld voor dit incident.(gehoorverslag, p16) Wanneer de vraag herhaald werd, verklaarde u dan weer dat ze u al belde voordat u beschoten werd. Verder verduidelijkte u dat ze u nà 5 april begonnen bellen.(gehoorverslag, p16) Er werd gevraagd of u dan al werd gebeld vanaf het moment dat u onderdook, aangezien u eerder verklaarde dat u op deze dag onderdook.(gehoorverslag, p10) U bevestigde. Wanneer de dossierbehandelaar dan opmerkte dat u eerder zei dat u vanaf de moord op uw broer werd gebeld, gaf u de dossierbehandelaar gelijk en stelde u dat u werd gebeld vanaf de moord op uw broer. U voegde eraan toe dat dat het moment was dat u ging onderduiken. Echter, u vergat dat u eerder verklaarde dat u onderdook op 5 april en dat uw broer vermoord werd op 30 april. Later verklaarde u dan weer dat ze u hadden gebeld vóór de moord op uw broer.(gehoorverslag, p16) Even later veranderde u uw verklaringen weer door te zeggen dat u gebeld werd vanaf de moord op uw broer.(p16, gehoorverslag) Er dient te worden opgemerkt dat u uw verklaringen ook hier aanpaste naargelang de opmerkingen van de dossierbehandelaar. Van iemand die daadwerkelijk bedreigingen ontving van Al-Shabaab kan men echter verwachten dat hij zelf consistent kan vertellen over de gebeurtenissen die hij zelf zou hebben meegemaakt en deze in de juiste volgorde kan plaatsen.

Tenslotte werd er vastgesteld dat u geen bescherming zocht voor uw problemen, hoewel u nauwe contacten had met overheidsautoriteiten.(gehoorverslag, p8) U vertelde dat u niets kon doen, aangezien u maar een burger was. U verklaarde dat u bedreigd werd door Al-Shabaab dat u niets mocht doorvertellen.(gehoorverslag, p9) U bracht nooit overheidsmensen op de hoogte, omdat dit u problemen zou kunnen opleveren. (gehoorverslag, p12) Wanneer de dossierbehandelaar opmerkte dat uw vrienden had in de overheid, vertelde u dat u hen niets zei omdat u niet kon zeggen wie u bedreigd had, aangezien de Al-Shabaab leden gemaskerd waren. Wanneer u dan gevraagd werd of uw vrienden/overheidsmedewerkers dat dan niet zouden begrijpen, verklaarde u dat zij niet aanwezig waren wanneer Al-Shabaab u had aangesproken én dat u het risico zou lopen om vermoord te worden door Al-Shabaab. Dit risico bestond echter al zonder dat u bescherming zou vragen. Dit had u zelf al aangegeven op verschillende momenten tijdens het gehoor.(gehoorverslag, p8, 9, 12) Bovendien vertelde u later dat één van de mannen die u had aangesproken, niet gemaskerd, maar slechts zijn hand voor zijn ogen hield tegen het zonlicht en kon u wel vertellen dat de eerste en tweede keer dezelfde mannen u aanspraken. (gehoorverslag, p13)

Van iemand die door Al-Shabaab bedreigd wordt, zou men kunnen verwachten dat hij eerst naar oplossingen voor het probleem zoekt, zeker als hij vrienden heeft binnen de overheidsdiensten. U kan verder geen overtuigende reden geven waarom u geen enkele overheidsmedewerker op de hoogte bracht, noch verwees u naar andere mogelijke beschermingsmogelijkheden.

Uit bovenstaande vaststellingen kan afgeleid worden dat u hoegenaamd niet kan overtuigen wat uw beweerde problemen met Al Shabaab betreft in de Somalische hoofdstad. Niet alleen legt u verscheidene tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over deze door u aangehaalde problemen, ook zijn uw verklaringen weinig overtuigend doordat uw geschetst risicovol gedrag erg onwaarschijnlijk is in het licht van de reële context in Somalië. Bovendien lijkt u uw antwoorden op meerdere momenten tijdens het gehoor voor het CGVS aan te passen naargelang de u gestelde vragen.

Gezien bovenstaande elementen dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen betreffende uw vluchtmotieven ongeloofwaardig zijn zodat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 9 juni 2017 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuiden Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van complexe terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 9 juni 2017) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. Ondanks een stijging van het aantal incidenten en het aantal slachtoffers in de onderzochte periode kaderen de veiligheidsincidenten die zich in Mogadishu hebben voorgedaan nog steeds binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad. Zo neemt een groot deel van het geweld dat in Mogadishu plaats vindt enerzijds de vorm aan van complexe terreuraanslagen, waarvan het merendeel wordt opgeëist door al-Shabaab. Deze complexe aanslagen zijn in hoofdzaak gericht op hotels en restaurants die vaak politieke figuren, overheidsfunctionarissen en buitenlanders over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of –instellingen en op militaire konvooien en checkpoints. Anderzijds neemt het geweld in Mogadishu vaak de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters. Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich (voormalige) parlementsleden, traditionele ouderen en andere gedelegeerden van de deelstaten die aan de verkiezingen deelnamen, lokale politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, journalisten, humanitair personeel, zakenlui, clanleiders, en soms ook gewone burgers. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld nog steeds als doelgericht. Dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. In aanloop naar de geplande verkiezingen was het aantal doelgerichte moordaanslagen op soldaten en overheidsfunctionarissen toegenomen en ook in 2017 is er sprake van een stijging van het aantal gerichte moorden, waarbij overheidsfunctionarissen, veiligheidspersoneel en ouderlingen die hebben deelgenomen aan de recente parlementaire verkiezingen worden geviséerd. Daarnaast is ook het aantal complexe aanslagen toegenomen. Naast de complexe aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, die meestal meerdere doden maken, waaronder burgers. Het gaat om zelfmoordaanslagen, bomaanslagen of aanslagen met granaten - die voornamelijk militaire doelwitten of de politie viseren, maar ook restaurants geliefd bij militairen of overheidspersoneel of het hoofdkwartier van het United Nations Development Programme (UNDP) -, confrontaties tussen verschillende veiligheidsdiensten en morteraanvallen, onder meer op het presidentiële paleis of de internationale luchthaven, die aan al-Shabaab worden toegeschreven en vaak doel missen.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's en de vastgestelde stijging van het geweld in Mogadishu, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van het economische leven. Dit ondanks de toestroom van IDP's in Mogadishu die de droogte ontvluchten.

De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora nog steeds terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Naast de terugkeer van de diaspora creëren ook de uitbreiding van de overheidsadministratie, de toename van het aantal humanitaire organisaties en de opening van ambassades een groeiende vraag naar goederen en diensten. De vraag naar ongeschoolde arbeid in Mogadishu neemt toe, en omwille van de verbeterde veiligheidssituatie trekken ook vanuit het binnenland ongeschoolde krachten naar Mogadishu. In sectoren waarvoor weinig gekwalificeerde arbeidskrachten beschikbaar zijn, worden zelfs werknemers uit het buitenland gerekruteerd. Voorts blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinestations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met een heropleving van de voetbal- en basketbalcompetities, met opgeknapte sportstadions en een voetbalcompetitie voor jeugdspelers, tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren, en de organisatie van een TEDx-conferentie en een boekenbeurs. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer, elektriciteit zijn beschikbaar. Daarnaast vond in september 2016 de Intergovernmental Authority on Development, waar staatshoofden van de Hoorn van Afrika en omstreken veiligheidskwesties bespreken, plaats in Mogadishu. Tot slot vonden er in de onderzochte periode parlements- en presidentsverkiezingen plaats. Mohamed Abdullahi Mohamed werd aangesteld als nieuwe president en de nieuwe regering werd goedgekeurd door het parlement. De internationale gemeenschap juicht de vlotte en vreedzame machtsoverdracht toe. In april 2017 duidt de nieuwe president een nieuwe burgemeester aan voor de hoofdstad.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In het eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:*

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoeker licht toe als volgt:

"II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De verwerende partij werpt tegenstrijdigheden op tussen de verklaringen van verzoekende partij op de DVZ en het CGVS:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij merkt op dat zij volhardt in haar relaas zoals gedaan bij het CGVS. daar kreeg zij immers de tijd om uitgebreid over haar problemen te vertellen. Bij de DVZ zijn tal van misverstanden ontstaan en moest het gehoor erg snel verlopen. Verzoekende partij werd verzekerd dat zij de tijd zou krijgen op het CGVS om alles uitgebreid te vertellen. Dat is wat zij ook gedaan heeft.

Verzoekende partij heeft uitgebreid haar problemen uiteen gezet bij het CGVS: p. 6 en 7 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 6-7]

Verzoekende partij volhardt in deze verklaringen zoals gedaan op het CGVS.

Thans legt zij tevens een bewijs voor van de Rechtbank van Mogadishu waarin bevestigd wordt dat de broer van verzoekende partij vermoord werd door Al Shabab en verzoekende partij gewond geraakte bij een aanslag op haar persoon. (stuk 3)

II.1.2. Vervolgens stelt verwerende partij het vreemd te vinden dat verzoekende partij niet eerder is vertrokken omwille van haar problemen:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij kon haar familie niet zomaar achter laten. Zij bleef er inderdaad nog wonen, zelfs tegen het advies van haar familie in. Zij hoopte dat Al Shabab haar met rust zou laten en dat zij er kon blijven, samen met haar familie. Financieel was zij evenmin in staat om te vertrekken uit Mogadishu. Pas nadat zij merkte dat de situatie escaleerde, besepte zij dat er geen andere keus opzat dan te onderduiken en regelde haar familie de financiële middelen opdat zij zou kunnen vluchten.

II.1.3. Verwerende partij vindt het vreemd dat verzoekende partij de bedreigingen van Al Shabab niet ernstig nam vanaf het begin:

[citaat bestreden beslissing]

Zoals verzoekende partij aangaf tijdens het gehoor, bestaat er veel jaloezie onder de dorpelingen en worden vaak grappen uitgehaald met vermeende telefoontjes die aan de uitbaters vragen hun winkel te sluiten. Enerzijds was verzoekende partij ervan overtuigd dat het om een grap ging en anderzijds was zij de enige kostwinner van haar gezin en kon zij niet zomaar haar winkel sluiten. Zij heeft de ernst van de bedreigingen niet juist ingeschat en had niet verwacht dat na de aanslag op haar vader, zij ook fysiek gevisieerd zou worden. Vanaf het ogenblik dat zij zelf aangevallen werd, kon zij niet anders dan te stoppen met werken en is zij het land gevlucht wanneer zij terug te been was.

II.1.4. Tenslotte werpt verwerende partij op dat verzoekende partij bescherming had moeten zoeken bij de autoriteiten:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij is niet ernstig. Het is algemeen geweten dat de politie/overheid niet veel kan en wil beginnen tegen Al Shabab.

Verwerende partij begrijpt duidelijk niet hoe de Somalische maatschappij in elkaar zit. De politie is immers in de eerste plaats bezig met het beschermen van zichzelf. Het lot van de verzoekende partij kon hen op dat moment gestolen worden.

Dit wordt onder meer bevestigd in het UNHCR-rapport van mei 2016:

"3. Even in Mogadishu the FGS reportedly continues to face significant challenges in providing basic security to civilians. 42"

"The security situation remained volatile in government-controlled towns. Government forces failed to protect civilians, including journalists, clan elders, clerics and lawmakers and other officials from targeted killings by Al-Shabab as well as by unknown gunmen, primarily in Mogadishu, Baidoa, the capital of the Bay region, and Beletweyn, the capital of Hiraaan"

Ook het CEDOCA-rapport van 6 september 2016 meldt weliswaar dat er vooruitgang is geboekt bij het beschermen van burgers, doch blijft een hoop kritische kanttekeningen plaatsen bij de werking van de Somalische ordediensten (p. 33 en 47):

[citaat uit COI Focus]

EN

[citaat uit COI Focus]

In die zin is de scepsis van de verwerende partij eerder 'bevreemdend' te noemen.

Verzoekende partij begrijpt aldus absoluut niet dat de verwerende partij meent haar ganse vluchtverhaal in twijfel te kunnen trekken.

Dit is niet ernstig. Verzoekende partij verdient wel degelijk de vluchtelingenstatus.

In die zin werden de materiële motiveringsverplichting, evenals artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan ook manifest geschonden!"

- In een tweede middel voert verzoeker het volgende aan:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

II.2.1. Verwerende partij stelt verder dat de verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Zij baseert zich hiervoor op een COI-focus dd. 9 juni 2017 op basis waarvan dit zou moeten blijken.

Het is onbegrijpelijk hoe de verwerende partij na lezing van deze COI-Focus tot een dergelijke conclusie is kunnen komen!

Zo stelt het CEDOCA-rapport op de p. 27-28:

[citaat COI Focus]

II.2.2. Het rapport stelt tevens dat Al Shabaab nog steeds een groot deel van de stad controleert en dat de meerderheid van de aanvallen van Al Shabaab in Mogadishu plaatsvinden (p. 31):

[citaat COI Focus]

Het rapport onderlijnt de aanhoudende onveiligheid (p. 50) :

[citaat COI Focus]

Het rapport geeft aan niet over precieze statistieken te beschikken met betrekking tot het aantal burgerdoden. Aldus dient de grootste voorzichtigheid aan de dag worden gelegd bij de analyse hiervan. Het vermeldt daarentegen wel dat het aantal burgerdoden fors toegenomen is in 2017. Het schat dat het aantal burgerdoden gedurende de eerste 5 maanden van 2017 reeds even hoog ligt als in gans 2016!

Cf. p. 51 :

[citaat COI Focus]

Hoe de verwerende partij dit kan gelezen hebben en toch concluderen dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot het toekennen van subsidiaire bescherming, is dan ook een raadsel...

II.2.3. De Verenigde Naties beklemtonen tevens de aanhoudende instabiliteit en onveiligheid in Somalië, tevens in Mogadishu (rapport van 9 mei 2016):

"3. The general security situation in Mogadishu and the regions of southern and central Somalia remains volatile.⁹"

"Al-Shabaab has reportedly enhanced its ability to engage in asymmetric warfare with "increasing efficiency and lethality",²⁶ which disproportionately affects the civilian population.²⁷ During 2014 and 2015, there were several large-scale attacks in Mogadishu targeting civilians and civilian infrastructure, including hotels, government buildings (including Villa Somalia which houses the Office of the President), as well as a Mogadishu hospital and Mogadishu International Airport.²⁸"

"Al-Shabaab carried out targeted attacks on civilians and civilian infrastructure, in the capital, Mogadishu, and other towns under government or allied authority, and increased high-profile attacks on AMISOM facilities. [...] Al-Shabaab regularly targets civilians and civilian structures, particularly in Mogadishu, resulting in numerous casualties."

"Furthermore, even in those cities that have been recovered by AMISOM/SNAF, the presence of Al-Shabaab is reported to remain significant at the urban periphery and in some parts of these cities.³⁸ Reports suggest that the entity often establishes illegal checkpoints to control movements of goods and persons on major supply routes and infiltrates cities mainly at night to launch attacks.³⁹ Some analysts maintain that it is more correct to say that the FGS "has influence" over these cities than to say that the cities are under the effective control of the FGS.⁴⁰ In parallel, rivalry among different clan-based actors competing for power reportedly continues to provoke instances of heavy fighting, while the city administrations are reported to remain dysfunctional.⁴¹ Even in Mogadishu the FGS reportedly continues to face significant challenges in providing basic security to civilians.⁴²"

"The security situation remained volatile in government-controlled towns. Government forces failed to protect civilians, including journalists, clan elders, clerics and lawmakers and other officials from targeted killings by Al-Shabab as well as by unknown gunmen, primarily in Mogadishu, Baidoa, the capital of the Bay region, and Beletweyn, the capital of Hiraaan."

"10. The security situation worsened during the first half of the reporting period, as Al-Shabaab stepped up asymmetric and conventional attacks. At the same time, the Somali security forces, the African Union Mission in Somalia (AMISOM) and other partners also inflicted heavy losses on the group, especially in March and April."

11. Mogadishu witnessed an increase in assassinations, especially in April, with Somali government personnel targeted the most. There were three complex attacks during the reporting period."

Attacks at the Lido beach in Mogadishu on 21 January and on the Somali Youth League hotel and peace garden on 26 February killed more than 45 people, including a United Nations national staff member, and injured 80 others. Al-Shabaab claimed responsibility for the incidents, as well as for a coordinated twin bombing in Baidoa, Bay region, on 28 February, which killed 30 people and injured 60. In another worrisome development, a pro-Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL) website reported on 25 April

that ISIL fighters in Somalia had carried out their first attack in Somalia, hitting an AMISOM convoy with an improvised explosive device on the outskirts of Mogadishu. AMISOM acknowledged the explosion, but denied that the convoy had been hit."

In het rapport van 16 mei 2016 stelt het UNHCR letterlijk (op een moment dat het aantal burgerslachtoffers lager lag dan in 2017 het geval is) dat een gedwongen terugkeer naar Mogadishu niet aan te bevelen is en dat dit dreigt mensen in een kwetsbare positie te dwingen en aldus het non-refoulementbeginsel te schenden:

"20. Under the present circumstances, UNHCR continues to urge States to refrain from forcibly returning any persons to areas of southern and central Somalia that are affected by military action and/or ensuing displacement, remain fragile and insecure after recent military action, or remain under full or partial control of non-State armed groups. General non-refoulement obligations under international human rights law may be engaged in the context of forcible return of Somalis to southern and central Somalia."

De humanitaire situatie is er ronduit desastreus. De meest elementaire rechten, zoals toegang tot voedsel en drinkbaar water zijn er hoegenaamd niet gegarandeerd:

"If a person returned to an area where he does not have strong [clan] connections, protection would tend to be weaker than if he/she could rely on clan and community support and solidarity. People without clan affiliations in areas of return have a higher risk of experiencing protection problems. [...] For Somalis in Mogadishu, it is very difficult to survive without a support network, and newcomers to the city, particularly when they do not belong to the clans or nuclear families established in the district in question, or when they originate from an area formerly or presently controlled by an insurgent group, face a precarious existence in the capital. Often they are forced to settle in IDP settlements. [...] [P]ersons leaving Al-Shabaab areas and attempting to relocate to cities or towns with AMISOM/SNAAF presence will be forced to settle in IDP settlements unless they have nuclear or extended family with the necessary resources to support them."

"Furthermore, due to a breakdown in Somalia's traditional social fabric caused by 20 years of conflict and massive displacement flows, the traditional extended family and community structures of Somali society no longer constitute as strong a protection and coping mechanism as they did in the past, particularly in locations such as Mogadishu. Clan protection and conflict resolution used to be bolstered and supported by customary law (xeer). However, there have been many pressures on the clan structure and clan elders' traditional authority has reportedly been eroded and in some places even collapsed.⁶⁸ It has also reportedly proven difficult to apply xeer in a modern urban environment such as Mogadishu in the context of armed conflict.⁶⁹ In Mogadishu in particular, the nuclear family has reportedly become the main protection mechanism. ⁷⁰"

"2. Access to basic necessities such as water and sanitation, as well as health care and education are absent in many parts of Somalia: where such services exist, their capacity is often limited.⁶ Warnings have been sounded that increased pressure on fragile services as a result of increased population numbers due to return movements from neighbouring countries could lead to tensions with local communities and IDPs living in the affected areas. ⁷ Similarly, increased competition over land and property could trigger further conflicts and insecurity.⁸"

"Returnees from Kenya who were interviewed by Justice Forum and the International Commission of Jurists reported that they were living as IDPs after their return to Mogadishu in 2014. They reported experiencing difficult living conditions, with insufficient access to food and water, overcrowding, no access to education for their children, as well as concerns relating to insecurity. Some also reported living in fear of being profiled as a member of Al Shabaab by government forces." Justice Forum and International Commission of Jurists, *Dignity Denied: Somali Refugees Expelled from Kenya in 2014*, 4 September 2015, <http://www.refworld.org/docid/565da2fba.html>, pp. 15, 22, 25, 28, 33, 40.

"Living conditions in IDP settlements are reported to be deplorable⁵⁵ and durable solutions are unattainable for most IDPs under current circumstances.⁵⁶ IDPs are also reported to face serious food insecurity, with many being above the emergency threshold for malnutrition; the situation is reportedly exacerbated by an ongoing drought.⁵⁷"

II.2.4. HRW stelt in 2017 (<https://www.hrw.org/world-report/2017/countrychapters/somalia>) :

Al-Shabab Abuses

Al-Shabab committed targeted killings, beheadings, and executions, particularly of those accused of spying and collaborating with the government. The armed group continues to administer arbitrary justice, forcibly recruits children, and severely restricts basic rights in areas under its control. Some young men and boys who returned from Kenya's refugee camps to Al-Shabab-controlled areas, including Buale and Sakoow, have faced pressure to join Al-Shabab.

Al-Shabab regularly targets civilians and civilian structures, with an increase in attacks on schools, hotels, and restaurants in Mogadishu, resulting in numerous casualties. On January 21, Al-Shabab conducted a complex attack on popular restaurants in Mogadishu's Lido beach, in which over 20 people were killed and dozens injured, including women and children.

Al-Shabab controls and carries out attacks along many supply routes and imposes blockades on towns captured by AMISOM and government forces, restricting movement of goods and assistance.

II.2.5 Wat verwerende partij bovendien volledig uit het oog lijkt te verliezen, is het onderzoek naar de specifieke omstandigheden waarin de aanvrager in kwestie terecht zal komen: er wordt op geen enkel ogenblik onderzocht of het specifieke district van de verzoekende partij leven wel veilig te noemen valt.

II.2.6. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De bestreden beslissing schendt aldus tevens op manifeste wijze artikel 48/4 Vreemdelingenwet, evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting en het redelijkheidsbeginsel."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker een document toe van de rechtbank van 12 augustus 2017 aangaande de moord op zijn broer (stuk 3).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. Hij dient door een coherent relaas en kennis van voor het relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in om zijn asielrelaas aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen en het in twijfel trekken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

In zoverre verzoeker de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen tijdens het CGVS-interview en die bij aanvang van de asielprocedure tracht te verklaren door aan te voeren dat het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken erg snel moest verlopen en dat er tal van misverstanden ontstaan zijn, merkt de Raad op dat deze toelichting geen steun vindt in het administratief dossier. Dienaangaande stelt de Raad vast dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid (CGVS-vragenlijst, stuk 12, p. 1). In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielprocedure. Dit geldt temeer daar de vastgestelde tegenstrijdigheden kernelementen van verzoekers asielrelaas betreffen, waardoor redelijkerwijze kon worden verwacht dat hij deze elementen correct weergeeft.

Bovendien merkt de Raad op dat het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische misverstanden tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken op te werpen. De Raad stelt vast dat verzoekers verklaringen aan hem werden voorgelezen in het Somalisch en hij deze voor akkoord heeft ondertekend, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord verklaard heeft met de inhoud ervan. Bovendien werd verzoeker bij aanvang van het CGVS-interview gevraagd of hij nog opmerkingen had bij het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, doch verzoeker merkte enkel op dat de naam van zijn broer verkeerd geschreven hadden (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 3). Gelet op wat voorafgaat besluit de Raad dan ook dat verzoekers verweer in het verzoekschrift geenszins een verklaring kan vormen voor de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat:

“U verklaarde op DVZ dat u op het moment dat u een eerste keer werd aangesproken door Al-Shabaab, in maart 2016, niet inging op hun voorstel om een aanslag te plegen. U werd midden maart een tweede keer aangesproken door hen. Dit keer zeiden ze u dat ze u zouden vermoorden. U zei dat u dit niet kon omdat u een gezin had. Op 24 maart 2016 werd u opgebeld door Al-Shabaab. Ze vertelden u dat u vermoord zou worden omdat u niet had gedaan wat er werd gevraagd. U dook onder. Af en toe keerde u nog terug naar huis. U werd beschoten na de moord op uw broer toen u uw gezin ging bezoeken in mei 2016. U bleef ongedeerd. U verklaarde dat u een vijftal keren werd opgebeld met bedreigingen AS.(zie DVZ, vragelijst CGVS)

Verskillende elementen van deze verklaringen op DVZ komen niet overeen met de verklaringen die u aflegde tijdens uw gehoor op het CGVS.

Ten eerste, verklaarde u op het CGVS dat u meteen instemde met voorstel van Al-Shabaab (gehoorverslag, p9) én dat Al-Shabaab u al bedreigde met de dood toen u voor het eerst door hen werd aangesproken.(gehoorverslag, p8) U verklaarde hier verder over, dat men móét toestemmen, anders wordt men vermoord.(gehoorverslag, p9) U herhaalde dit even later door te verklaren dat het hun regel is om mensen te vermoorden die weigeren. (gehoorverslag, p13) U vertelde dat u de tweede keer meer tijd vroeg. Dit komt niet overeen met de verklaringen die u aflegde op het DVZ waar u stelde dat u eerst niet inging op hun voorstel en dat ze u pas bedreigden met de dood toen u een tweede keer werd aangesproken.

Ten tweede, komen de chronologie van de feiten tussen uw verklaringen op DVZ en CGVS niet overeen. Zo verklaarde u tijdens het gehoor op het CGVS dat u voor het eerst werd aangesproken door Al-Shabaab op 15 maart 2016 (gehoorverslag, p8) en een tweede keer op 25 maart 2016. Al-Shabaab begon u telefonisch te bedreigen vanaf 5 april 2016, toen u onderdook in Mogadishu. Al-Shabaab zou u wel 100 tot 150 keren hebben opgebeld, gedurende 24 uur per dag. Op DVZ had u echter verklaard dat u ergens in maart voor het eerst werd aangesproken door Al-Shabaab, medio maart voor een tweede keer en dat u werd opgebeld door Al-Shabaab op 24 april 2016. U zou daarbij vijf keer zijn opgebeld.

Ten derde, is het opvallend dat u op DVZ verklaarde ongedeerd te zijn nadat u beschoten werd door Al-Shabaab, aangezien u op het CGVS verklaarde dat u werd geraakt op uw arm en been en dat uw tanden gebroken werden en u littekens heeft nadat u viel van een muur toen u de schoten probeerde te ontwijken.(gehoorverslag, p7)

Tenslotte, verklaarde u op het CGVS dat u slechts eenmaal terugkeerde,(gehoorverslag, p16) terwijl u op DVZ verklaarde dat u meerdere keren (“af en toe”) naar huis terugkeerde. Toen de dossierbehandelaar dit opmerkte tijdens het gehoor op het CGVS, verklaarde u hierover dat er hier een fout werd gemaakt. Nochtans verwees u enkel naar de naam van uw broer toen u het over fout geregistreerde informatie bij DVZ had aan het begin van het gehoor op het CGVS.(gehoorverslag, p3) Het feit dat u de kans niet greep om al bovengenoemde tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij DVZ en op het CGVS recht te zetten, maakt het ongeloofwaardig dat u effectief vervolgd zou worden door Al-Shabaab. Van iemand die gevlucht is uit vrees voor vervolgingen van Al-Shabaab, kan men immers verwachten dat hij hierover consistente verklaringen aflegt en dat deze verklaringen hetzelfde blijven op verschillende momenten tijdens de verschillende gehoren binnen de asielprocedure.”

De Raad treedt daarnaast de commissaris-generaal bij dat uit verzoekers verklaringen een dermate risicovol gedrag blijkt, hetgeen niet overeenstemt met de door hem aangevoerde vrees voor vervolging in het licht van de bedreigingen door Al Shabaab. Verzoekers verweer dat hij niet eerder kon vluchten daar hij zijn familie niet wou achterlaten en geen financiële middelen had, kan niet dienstig worden aanvaard. Hij beperkt zich immers tot een loutere herhaling van zijn verklaringen doch gaat hiermee voorbij aan de motivering in de bestreden beslissing. Hierin werd immers terecht geoordeeld dat:

“Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat uw handelingen niet te rijmen vallen met de risico’s die verbonden zijn aan de bedreigingen die u ontvangen zo hebben van Al-Shabaab. U werd tweemaal aangesproken (15 en 23 maart 2016) door Al-Shabaab om een aanslag te plegen. U probeerde de tijd tot de aanslag, die u zou moeten plegen op 25 maart, te rekken tot 5 april 2016 door meer tijd te vragen. U verklaarde hierover dat u bij uw vrouw en kinderen zou blijven.(gehoorverslag, p15) Deze tijd gebruikte u verder om geld te recupereren bij uw handelspartners en afscheid te nemen van uw familie.(gehoorverslag, p11) Het geld had u nodig omdat u wist dat u uw winkel zou moeten sluiten. U had echter ook eerder kunnen vluchten zonder het risico te nemen dat Al-Shabaab u weer zou bedreigen of uiteindelijk de bedreigingen door zou voeren. Toen u ondergedoken zat, regelde immers uw familie de financiële zaken zodat u verder zou kunnen reizen.(gehoorverslag, p12) Waarom ze dit niet zouden kunnen doen meteen na de eerste bedreigingen van Al-Shabaab, blijft onduidelijk. Ook uw familie zou u al aangeraden hebben vanaf de eerste keer dat Al-Shabaab u had aangesproken om weg te gaan.(gehoorverslag, p12) U kende meerdere mensen die vermoord werden op “deze manier” en wist te vertellen dat alle handelaars problemen krijgen met Al-Shabaab. Een vriend van u werd vermoord op 30 maart 2016, toen hij geweigerd had om een aanslag te plegen. U verklaarde dat hij had geweigerd. U vertelde hem toen hij zijn situatie aan u uitlegde voordat hij werd vermoord door Al-Shabaab, dat het instemmen met hun voorstel, zoals u had gedaan, minder gevaarlijk zou zijn. U vertelde uw vriend ook dat men het beste weggaat nadat men heeft ingestemd.(gehoorverslag, p13) Waarom u uw eigen advies niet meteen volgde door eerder onder te duiken, maakt uw vrees omwille het voorstel en de bijhorende bedreigingen van Al-Shabaab verder ongeloofwaardig. Toch besloot u pas op 5 april 2016 onder te duiken op andere plaatsen in Mogadishu. Men zou kunnen verwachten, als u daadwerkelijk onder doodsb bedreigingen werd gedwongen een aanslag te plegen, dat u eerder zou zijn ondergedoken. U wist namelijk tot wat Al-Shabaab in staat was door de moord op uw vriend.

Daarenboven, besloot u, nadat u uiteindelijk ondergedoken was, terug te keren naar uw familie op 25 april 2016. U wou uw kinderen en vrouw zien.(gehoorverslag, p15) U keerde terug naar uw familie na het verstrijken van de termijn die Al-Shabaab u had gegeven om de aanslag te plegen. Bijgevolg, liep u het risico om vermoord te worden, aangezien u bij het niet volgen van hun vraag vermoord zou worden.(zie hierboven) U was zich bewust van het risico.(gehoorverslag, p17) U wist ook dat iemand die een bevel van Al-Shabaab niet uitvoert, niet langer in Mogadishu kan blijven.(gehoorverslag, p13) Toch besloot u om uw familie te bezoeken en zo de kans te vergroten dat Al-Shabaab u zou betrappen en zou weten dat u nog in Mogadishu was. U verklaarde dat u toch het risico nam omdat uw zoon ziek was.(gehoorverslag, p17) U verklaarde echter over deze ziekte dat uw zoon al ziek is sinds negen maanden na zijn geboorte in 2010. Wanneer u werd gevraagd of het niet beter was om uw familie naar u te laten komen, antwoordde u dat uw familie zou achtervolgd worden als ze u hadden bezocht op uw schuilplaats. Tijdens de periode dat u zich verschuilde voor Al-Shabaab, bleef u voor de rest constant binnen.(gehoorverslag, p15) Pas nadat u beschoten werd onderweg naar uw familie, beseftte u dat u niet terug kon om uw familie kon bezoeken. Het is echter opvallend dat u pas nadat u effectief beschoten wordt tot dit besef kwam, hoewel u voor dit incident al ernstige doodsb bedreigingen had gekregen. Ook hier kunnen vragen gesteld worden bij uw beweerde risicovolle gedrag (door terug te keren naar uw familie ondanks ernstige bedreigingen door Al Shabaab).”

Waar verzoeker verwijst naar algemene landeninformatie omtrent de politie in Somalië, stelt de Raad vast dat deze informatie geen afbreuk doet aan de motieven in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoeker niemand zou ingelicht hebben over zijn problemen met Al Shabaab, gelet op het feit dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij contact had met overheidswerknemers die klanten waren van zijn kraam. Dit geldt temeer daar deze overheidswerknemers degene waren die door Al Shabaab werden geviseerd met een aanslag, zodat eens te meer van verzoeker kan worden verwacht dat hij iemand van de autoriteiten hierover zou inlichten en er bescherming kon vragen. De bestreden beslissing oordeelde aldus terecht dat:

“Tenslotte werd er vastgesteld dat u geen bescherming zocht voor uw problemen, hoewel u nauwe contacten had met overheidsautoriteiten.(gehoorverslag, p8) U vertelde dat u niets kon doen, aangezien u maar een burger was. U verklaarde dat u bedreigd werd door Al-Shabaab dat u niets mocht doorvertellen.(gehoorverslag, p9) U bracht nooit overheidsmensen op de hoogte, omdat dit u problemen zou kunnen opleveren. (gehoorverslag, p12) Wanneer de dossierbehandelaar opmerkte dat uw vrienden had in de overheid, vertelde u dat u hen niets zei omdat u niet kon zeggen wie u bedreigd had, aangezien de Al-Shabaab leden gemaskerd waren. Wanneer u dan gevraagd werd of uw vrienden/overheidsmedewerkers dat dan niet zouden begrijpen, verklaarde u dat zij niet aanwezig waren wanneer Al-Shabaab u had aangesproken én dat u het risico zou lopen om vermoord te worden door Al-Shabaab. Dit risico bestond echter al zonder dat u bescherming zou vragen. Dit had u zelf al aangegeven op verschillende momenten tijdens het gehoor.(gehoorverslag, p8, 9, 12)

Bovendien vertelde u later dat één van de mannen die u had aangesproken, niet gemaskerd, maar slechts zijn hand voor zijn ogen hield tegen het zonlicht en kon u wel vertellen dat de eerste en tweede keer dezelfde mannen u aanspraken. (gehoorverslag, p13) Van iemand die door Al-Shabaab bedreigd wordt, zou men kunnen verwachten dat hij eerst naar oplossingen voor het probleem zoekt, zeker als hij vrienden heeft binnen de overheidsdiensten. U kan verder geen overtuigende reden geven waarom u geen enkele overheidsmedewerker op de hoogte bracht, noch verwees u naar andere mogelijke beschermingsmogelijkheden.”

Verzoeker betwist bovendien de motivering in de bestreden beslissing niet dat verzoekers inconsistente verklaringen aflegde omtrent (i) de voorbereidingsdagen die verzoeker vroeg aan Al Shabaab, en (ii) het moment dat Al Shabaab verzoeker begon te bellen. Gelet op het feit dat deze motivering niet dienstig wordt betwist, blijft zij onverminderd gehandhaafd. In de bestreden beslissing werd aldus terecht vastgesteld dat:

“Ten tweede, legde u geen coherente verklaringen af met betrekking tot de voorbereidingsdagen die u vroeg aan Al-Shabaab (en die u uiteindelijk ook kreeg). U verklaarde in eerste instantie dat u de eerste keer dat Al-Shabaab u aansprak, tien dagen tijd vroeg om geld bij uw zakenpartners te recupereren.(gehoorverslag, p9) Toen ze enkele dagen voor de tien dagen zouden verstrijken nagingen of alles nog volgens plan zou verlopen, vroeg u extra tijd. Bovendien legde u hier verwarrende verklaringen over af. Het ene moment verklaarde u dat Al-Shabaab u geen extra tijd gaf, om dan enkele seconden later te verklaren dat u uiteindelijk tijd kreeg tot 5 april.(gehoorverslag, p10) Wanneer de dossierbehandelaar u vroeg waarom Al-Shabaab u de tijd zou geven om geld te recupereren als ze u zelf veel geld beloofden, ontweek u de vraag en verklaarde dat u aan Al-Shabaab zei dat u tijd nodig had om afscheid te nemen van uw familie.(gehoorverslag, p11) Later verklaarde u dan toch weer dat u Al-Shabaab vertelde dat u geld moest recupereren.(gehoorverslag, p11) U lijkt uw antwoorden aan te passen naargelang de vragen die u gesteld worden wat hoegenaamd niet overtuigend overkomt.

U was eveneens niet coherent over het moment dat Al-Shabaab u begon te bellen. Eerst verklaarde u dat u werd gebeld nadat uw broer vermoord werd , dus op 30 april.(gehoorverslag, p7) Daarna verklaarde u dat u al werd gebeld vanaf het moment dat u beschoten werd, op 25 april 2016 en dat ze u nog niet hadden gebeld voor dit incident.(gehoorverslag, p16) Wanneer de vraag herhaald werd, verklaarde u dan weer dat ze u al belde voordat u beschoten werd. Verder verduidelijkte u dat ze u nà 5 april begonnen bellen.(gehoorverslag, p16) Er werd gevraagd of u dan al werd gebeld vanaf het moment dat u onderdook, aangezien u eerder verklaarde dat u op deze dag onderdook.(gehoorverslag, p10) U bevestigde. Wanneer de dossierbehandelaar dan opmerkte dat u eerder zei dat u vanaf de moord op uw broer werd gebeld, gaf u de dossierbehandelaar gelijk en stelde u dat u werd gebeld vanaf de moord op uw broer. U voegde eraan toe dat dat het moment was dat u ging onderduiken. Echter, u vergat dat u eerder verklaarde dat u onderdook op 5 april en dat uw broer vermoord werd op 30 april. Later verklaarde u dan weer dat ze u hadden gebeld vóór de moord op uw broer.(gehoorverslag, p16) Even later veranderde u uw verklaringen weer door te zeggen dat u gebeld werd vanaf de moord op uw broer.(p16, gehoorverslag) Er dient te worden opgemerkt dat u uw verklaringen ook hier aanpaste naargelang de opmerkingen van de dossierbehandelaar. Van iemand die daadwerkelijk bedreigingen ontving van Al-Shabaab kan men echter verwachten dat hij zelf consistent kan vertellen over de gebeurtenissen die hij zelf zou hebben meegemaakt en deze in de juiste volgorde kan plaatsen.”

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt aldus overgenomen door de Raad.

Het door verzoeker neergelegde document van de rechtbank aangaande de moord op zijn broer, vermoogt niet de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te herstellen. De Raad wijst erop dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit *in casu* niet het geval. Dienaangaande merkt de Raad vooreerst op dat dit document een duidelijk gesolliciteerd karakter vertoont, nu dit werd opgemaakt op 12 augustus 2017, meer dan één jaar na de vervolgingsfeiten en twaalf dagen na de kennisgeving van de bestreden beslissing. Er dient tevens opgemerkt te worden dat het niet aannemelijk is dat een officieel document van de rechtbank in dermate gebrekkig Engels zou zijn opgesteld, gelet op de vele grammaticale tekortkomingen. Bovendien stelt de Raad vast dat de inhoud van dit document niet overeenstemt met verzoekers verklaringen tijdens de asielprocedure. Verzoeker verklaarde bij aanvang van de asielprocedure immers dat zijn broer twee jaar ouder was dan hij, hetgeen zou betekenen, gelet op het feit dat verzoeker geboren is in 1983, dat zijn broer geboren is in 1981 (DVZ-verklaring, stuk 12, p. 4 en 6). Dit klemte echter met de inhoud van het document waarin staat dat verzoekers broer geboren is in 1979.

Uit het document blijkt bovendien dat verzoeker bij de beschieting door Al Shabaab gewond zou zijn geraakt aan zijn rechterhand en zijn tanden, terwijl verzoeker bij aanvang van de asielprocedure verklaarde dat hij hierbij ongedeerd was gebleven (CGVS-vragenlijst, stuk 12, p. 2) en bij het CGVS-interview verklaarde dat hij gewond geraakte aan zijn been, zijn arm en zijn tanden (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 7). Waar het document stelt dat verzoeker op 25 april 2016 zou zijn beschoten zijn geweest door Al Shabaab, merkt de Raad op dat dit klemt met verzoekers verklaring bij aanvang van de asielprocedure dat hij in mei 2016 zou beschoten geweest zijn (CGVS-vragenlijst, stuk 12, p. 2). Het neergelegde document is derhalve geen bewijs van de aangehaalde feiten van vervolging.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavige dossier, opgenomen in het administratief dossier en bijgebracht in het verzoekschrift en de aanvullende nota van de commissaris-generaal, blijkt dat de situatie in de regio van herkomst van verzoeker, Mogadishu, niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Uit de toegevoegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds.

Wat de aanslagen van 14 en 28 oktober 2017 betreft, blijkt uit de COI Focus "*Somalië. Aanslagen op 14 en 28 oktober 2017 in Mogadishu.*" van Cedoca van 6 november 2017, dat deze aanslagen zeer ernstig waren. Deze vaststelling laat echter niet toe te besluiten dat deze aanslagen een nieuw licht werpen op de hierboven uiteengezette beoordeling van de veiligheidssituatie in Mogadishu.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers asielaanvraag ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Verzoeker verwijst naar het specifieke district waarin hij zal terechtkomen in Mogadishu, maar dit laat geenszins toe om een ander licht te werpen op de bovenstaande beoordeling. Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Mogadishu.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP